

drali na animátorov, že to, či uhádnu správne alebo nie určite ovplyvňujú oni. No poobedie bolo našťastie viac zaujímavé a zabavili sme tým takmer celý

animátora sa zrazu menila aj na úlohu zdravotníka tým, že bol len jeden zdravotník na 120 detí mala som dohodu ako študentka zdravotníckej školy, že budem vždy v pohotovosti a pomáhať zdravotníčke.

PONDELOK a celý týždeň aktivít pred nami. Ranný budíček už bol o siedmej s tým, že najstarší oddiel budil celý hotel na rozcvičku, kde sme my ako animátori privítali deti s pesničkami hlavne od Mira Jaroša! Zaspaté a nervózne tváre však stali zato. Veľmi veľa deciek bolo natešených. Začiatok týždňa a s tým prišiel aj wellness. Pre nich zábava, pre nás stres, aby sa nám nikto neutopil. Našťastie sme vo wellness vždy strávili len hodinu. Tábor sme si rozdelili na dve časti, jedna polovica išla do wellnessu a tú druhú sme zabávali aj naďalej v tábore. Vymýšľali sme rôzne hry a aktivity, no počasie nám to vždy sťažovalo. Ďalšia zoznamovacia aktivita. Každý z nich dostal papierik nachystaný s otázkami a perom. Otázky typu „Kto má brata?“ „Kto má korytnačku?“ Následnou úlohou detí bolo chodiť pomedzi seba a zisťovať odpovede na tieto otázky. Po nejakom čase sa táto hra stopne a zisťujeme, kto má najviac mien napísaných. Poobedia sme strávili buď na štvorkolkách, alebo sme šli na túru na Tále, kde samozrejme hundrali už všetci, lebo nikomu sa nechcelo nikam kráčať.

Raňajky klasicky boli ako vždy chaotické, deti mali zrejme pocit, že to, že sú mimo domu znamená, že všetko bude podľa ich pravidiel. Nevadí,

PRAVIDLO ZDVIHNUTEJ RUKY - *zdvihneš ruku a si v jedálni ticho alebo nezdvihneš a všetci sa budú na teba pozerat' a budú nahnevaní, že kvôli tebe sa zruší polovica aktivít*

(hlavne wellness, keďže sme boli wellness tábor, deti si mysleli, že sa budú celé dni len kúpať, čiže nezdvihneš ruku, všetci sa na teba hnevajú, že stále kecaš). Toto pravidlo im zo začiatku celkom išlo, tak môžeme pokračovať ďalej a raňajky dokončiť v chaotickom tichu. Dopoludňajšie aktivity boli naozaj ako sme si aj mysleli, hlavne pre decká vyššieho veku, nudné, no nevadí, my sme „zabili čas“ a oni behali po hoteli. Hra náhoda nám zabrala minimálne 2 hodiny, akurát do desiaty. Deti behali, hľadali stanoviská a popod nos si hun-

tábor. Výroba plagátov pre svoj oddiel a pre svoju izbu. Plagát pre svoj oddiel spočíval v tom, že deti si mali vymyslieť, ako sa ich oddiel bude volať a aký budú mať pokrik. Moje malé baby si vybrali, že sa budeme volať slniečka. Hádky kvôli tomu, kto aké slniečko nakreslí, nás ale neobišli. Pokrik „My sme malé slniečka“ v určitých chvíľach naberal iný význam. Takto sme strávili asi celé poobedie, večer prišla naša obľúbená časť, kedy sme mali možnosť spoznať celý tábor, hoci sme si mená ani svojich detí nevedeli zapamätať. No po oddieloch to išlo ľahšie. Deti ako skupinka aj s animátorom sa postavili dopredu, ako prvý sa predstavil animátor a potom prišli na rad deti. Povedali názov oddielu, ako sa volajú a na konci toho všetkého bol pokrik, nad ktorými sme sa vždy poriadne zasmiali (hlavne u starších detí, tie boli naozaj kreatívne). Po zoznamovaní prišla zoznamovacia diskoteka, bohužiaľ sme ju stále mali vo vnútri a deti sa sťažovali na rôzne bolesti hlavy a podobne. Čiže úloha

